EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 2.12.2011
COM(2011) 835 konč.

SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ

o okrepljeni solidarnosti znotraj EU na področju azila

Agenda EU za boljšo delitev odgovornosti in več medsebojnega sodelovanja

UVOD

Solidarnost je ena temeljnih vrednot Evropske unije in vodilno načelo skupne evropske azilne politike od začetka njenega razvoja leta 1999. Zdaj je zapisana v členu 80 Pogodbe o delovanju Evropske unije[1].

Prav tako se solidarnost od samega začetka šteje za bistveni sestavni del skupnega evropskega azilnega sistema. Potreba, da se solidarnost prevede v konkretne ukrepe, izhaja iz dejanske realnosti, saj so azilni sistemi vseh držav članic medsebojno odvisni. Preobremenjen ali slabo delujoč sistem v eni državi članici pomembno vpliva na vse ostale, tudi prek sekundarnih selitev. Azilni tokovi niso stalni niti enakomerno razporejeni po EU. Število prošenj za azil v državah EU-27 se je gibalo od rekordnih 425 000 prošenj leta 2001 do manj kot 200 000 prošenj leta 2006, pri čemer se za letos pričakuje velik porast. Povečani azilni tokovi lahko obremenijo zmogljivosti nekaterih držav članic za odziv. Pri tem je odgovornost Unije, da takim državam članicam pomaga ter z zagotavljanjem ustreznega sprejema prosilcev za azil in beguncev ter dostopa do zaščite prispeva k uresničevanju skupnih vrednot in temeljnih pravic Unije.

Vendar mora biti solidarnost povezana z odgovornostjo. Države članice morajo zagotoviti, da so njihovi sistemi sposobni izpolnjevati standarde, ki so določeni v mednarodnem in evropskem pravu, zlasti v Ženevski konvenciji o statusu beguncev iz leta 1951, Evropski konvenciji o človekovih pravicah in Listini EU o temeljnih pravicah. Potreba, da se razmere najprej uredijo v lastni državi ter tako preprečijo vplivi na druge države članice, je ključni vidik solidarnosti. Ta vidik je treba še okrepiti, da se ustvari vzdušje medsebojnega zaupanja, ki bo prispevalo k nadaljnjemu razvoju medsebojne pomoči. Povečanje zaupanja je za okrepitev solidarnosti temeljnega pomena. Izvajanje načela solidarnosti od držav članic zahteva resnično zavezo. Zaradi težkega gospodarskega položaja, v katerem so se znašle EU in njene države članice, je to še toliko zahtevnejše. EU je že razvila vrsto orodij solidarnosti, ki predstavljajo dobro podlago. Ta orodja je mogoče izboljšati in dodati nove elemente, da se zagotovi prilagodljiva zbirka orodij za različne solidarnostne potrebe.

V ta namen Komisija predlaga okrepitev solidarnosti znotraj EU na področju azila, ki bo zajemala naslednje štiri vidike: praktično sodelovanje in tehnično pomoč, finančno solidarnost, dodelitev odgovornosti in izboljšanje orodij za upravljanje azilnega sistema. Namen tega sporočila je tudi, da prispeva k dokončanju „azilnega svežnja“ leta 2012, saj bo prihodnjih nekaj mesecev odločilnega pomena za uresničitev tega cilja; razsežnost solidarnosti ima pri tem pomembno vlogo.

1. URESNIČEVANJE VSEH MOŽNOSTI PRAKTIČNEGA SODELOVANJA IN TEHNIČNE POMOČI

1.1. Praktično sodelovanje kot nosilni steber skupnega evropskega azilnega sistema

V zadnjih letih so bili sprejeti številni ukrepi praktičnega sodelovanja, nazadnje v okviru ustanovitve Evropskega azilnega podpornega urada (EASO), ki bo nadalje okrepil praktično

[1] V tem sporočilu niso obravnavana področja solidarnosti, ki so povezana s politikami za zajezitev nezakonitih migracij, čeprav obstaja povezava med drugimi politikami za upravljanje migracij in dobro delujočim azilnim sistemom.

sodelovanje na področju azila. Podporni urad bo zagotovil, da bo praktično sodelovanje lahko postalo pomemben steber podpore azilnega sistema Unije. Prve izkušnje s skupnim evropskim azilnim sistemom so pokazale, da je treba zakonodajo dopolniti s praktičnimi ukrepi, kar bo pomagalo ustvariti zaupanje, da vse države članice opravljajo iste naloge na podoben način in pri tem dosegajo podobne rezultate.

Urad EASO, ki je začel uradno delovati junija 2011, bo zagotovil strukturo, ki bo obstoječim ureditvam sodelovanja dodala vrednost. Na primer, evropski program usposabljanja na področju azila bi lahko postal skupni standard za uradnike, ki obravnavajo primere, v celotni EU, s čimer bi se okrepilo zaupanje, da so prakse po državah članicah bolj ali manj podobne in da se odločitve sprejemajo po enotnem vzorcu. Urad EASO bi moral učinke teh ukrepov meriti na podlagi posebnih ciljev na ravni Unije.

Azilni sistemi se bodo izboljšali z medsebojnim vplivanjem zakonodaje EU, okrepljenim praktičnim sodelovanjem in pametno uporabo mehanizmov financiranja EU. Ko bo Unija s sprejetjem azilnega zakonodajnega svežnja dobila bolj usklajene in izboljšane skupne standarde, bodo imele države članice na voljo boljša skupna izvedbena orodja; ta bodo zagotovljena prek dejavnosti podpornega urada, ki bodo podprle nacionalna prizadevanja za znižanje stroškov. Urad EASO bo lahko tudi identificiral in razširjal dobre prakse na področjih, kot so dostop do postopkov, obravnava najranljivejših prosilcev, uporaba skupnih postopkov in upravljanje zaostankov. Skupna orodja in dobre prakse, ki jih bodo podrla sredstva EU, bodo državam članicam pomagali pri izvajanju razvijajočih se skupnih standardov. Urad EASO bo tudi koristno prispeval k preglednemu in strateškemu upravljanju skupnega evropskega azilnega sistema, med drugim s pripravo letnih poročil o stanju azila v Uniji.

Učinek urada EASO bo odvisen od pripravljenosti držav članic, da uporabijo možnosti, ki jih urad nudi, in od njihove pripravljenosti, da se vključijo v tovrstno sodelovanje. Vzpostaviti bo treba redno prakso evropskega sodelovanja med nacionalnimi organi na področju azila.

Eno od skupnih orodij, ki ga mora urad EASO v skladu s stockholmskim programom proučiti, so postopki za lažjo napotitev uradnikov med državami članicami v pomoč tistim državam članicam, ki so izpostavljene posebnim pritiskom. V ta namen bi moral urad EASO oblikovati skupino strokovnjakov, uradnikov, ki obravnavajo primere, in tolmačev, ki bi lahko v najkrajšem možnem času zagotovili pomoč državi članici v stiski.

Redno bo treba preverjati ustreznost mandata in pravne podlage urada EASO, da se bo lahko odzival na različne kratkoročne ali strukturne izzive solidarnosti ter nove oblike azilnih tokov.

1.2. Zapolnitev vrzeli v sistemu mednarodne zaščite pri odzivu Unije na krize, povezane z migracijami in azilom

Naloga urada EASO je tudi pomagati državam članicam, ki so izpostavljene posebnim pritiskom. Ko gre za posebne ukrepe, lahko urad EASO prevzame vodilno vlogo pri obvladovanju izrednih razmer, povezanih z azilom in migracijami. Napotitev podpornih skupin za azil urada EASO na podlagi operativnih načrtov v državo članico, ki zaprosi za pomoč, bo nova pridobitev glede solidarnosti na področju azila.

Učiti bi se bilo treba iz izkušenj, ki si jih je Unija pridobila pri odzivanju na migracijske posledice dogodkov v južnem Sredozemlju. Unija je lahko v kratkem času dala na voljo dodatna finančna sredstva v pomoč prizadetim državam članicam ter operativna sredstva za

dejavnosti mejnega nadzora, ki jih je usklajevala agencija Frontex; ta sredstva so podprla tudi operacije iskanja in reševanja na morju. Agencija Frontex je pomagala pri preverjanju (screeningu) novo prispelih in dajanju informacij. Vendar pa ni bilo mogoče uporabiti drugih operativnih solidarnostnih ukrepov, zlasti v povezavi z mednarodno zaščito, ker urad EASO še ni bil polno operativen.

Eden bistvenih vidikov, ki bi ga urad EASO moral upoštevati pri ukrepih za zapolnitev te vrzeli v primeru prihodnjih potreb, je usklajevanje z drugimi agencijami. Urad EASO ter agencija Frontex in morebiti Europol bi morali skupaj s Komisijo sprejeti posebne ukrepe, da se jasno določijo vloge posameznih akterjev ter zagotovita hitrost in učinkovitost operativnih postopkov nujne pomoči. Taki postopki bi lahko vključevali napotitev skupnih enot.

Potreba po sodelovanju med uradom in agencijama se nanaša tudi na odzive v izrednih razmerah in proaktivno delo, kot so analize tveganja in zmogljivosti za zgodnje opozarjanje. Poleg tega bi moral urad EASO podpreti vključevanje vidikov mednarodne zaščite v delo agencije Frontex, kot izhaja iz nedavno dogovorjenih sprememb pravne podlage agencije Frontex, ki predvidevajo krepitev mehanizmov varstva temeljnih pravic v okviru dejavnosti agencije Frontex. To bi lahko potekalo tudi v sodelovanju z Agencijo Evropske unije za temeljne pravice.

Med nedavnimi dogodki v Sredozemlju je Komisija proučila možnost, da se mehanizem Unije na področju civilne zaščite uporabi za pomoč državam članicam, ki se srečujejo z izrednimi migracijskimi tokovi, ki preobremenijo nacionalne zmogljivosti za odziv. Na prošnjo držav članic bi se lahko ta mehanizem pod zelo posebnimi pogoji uporabil za usklajevanje evidence ponudb in zagotavljanja pomoči v naravi.

Glavni ukrepi

- Države članice **prispevajo k dejavnostim** in sredstvom **urada EASO** ter njegova skupna orodja uporabljajo na najboljši možen način.
- Države članice na začetku leta 2012 določijo količinski cilj za svoje azilne uradnike, ki se bodo do leta 2014 usposobili v okviru **evropskega programa usposabljanja na področju azila**.
- Urad EASO državam članicam zagotavlja **tehnično podporo** pri popolni **uveljavitvi** azilne **zakonodaje**.
- Urad EASO leta 2012 pregleda postopke za lažjo **napotitev uradnikov**, da se pomaga državam članicam, ki so izpostavljene posebnim pritiskom na svoje azilne sisteme, ter oblikuje skupina strokovnjakov, uradnikov, ki obravnavajo primere, in tolmačev, ki lahko v kriznih razmerah pomagajo v najkrajšem možnem času.
- Urad EASO izboljša **učinkovitost napotitve strokovnjakov** z oceno metodologije operativnega načrta in prvih izkušenj podpornih skupin za azil v Grčiji.

- ⊙ Komisija leta 2013 **oceni učinek** urada **EASO** na praktično sodelovanje na področju azila in na skupni evropski azilni sistem ter predlaga možne dodatne ukrepe, ki so po njenem mnenju potrebni za zagotavljanje učinkovite solidarnosti in delitve odgovornosti.

- ⊙ Urad **EASO** in agencija **Frontex** leta 2012 dosežeta jasen dogovor o sodelovanju, da se zagotovi najboljša možna uporaba analiz, tehnične pomoči sredstev in strokovnjakov ter s tem izboljša zmožnost EU za ukrepanje v izrednih razmerah.

- ⊙ Komisija in države članice proučijo uporabo **mehanizma EU na področju civilne zaščite** v primeru izrednih migracijskih tokov, ki preobremenijo nacionalne zmogljivosti za odziv, kadar so izpolnjeni posebni pogoji.

2. POVEČANJE DODANE VREDNOSTI INSTRUMENTOV FINANČNE SOLIDARNOSTI V PODPORO AZILNI POLITIKI

2.1. Najboljša možna uporaba Evropskega sklada za begunce do leta 2013

Evropski sklad za begunce je dokazal, da lahko Unija in njene države članice s sodelovanjem ustvarijo pomembno dodano vrednost. Sklad je od svoje ustanovitve leta 2000 državam članicam pomagal povečati zmogljivosti njihovih azilnih sistemov. Italiji je denimo pomagal pri vzpostavitvi sistema za sprejem prosilcev za azil, novim državam članicam EU (10+2), v katerih je bila tradicija zagotavljanja azila pred pristopom manj razvita, pa je nudil podporo pri nadaljnjem razvoju njihovih sistemov. Državam članicam je tudi omogočil, da razvijejo politike za vključevanje beguncev, in prispeval k inovativnim projektom. Prav tako je države članice spodbudil k izvajanju novih dejavnosti, vključno s preselitvijo in premestitvijo. V zadnjih letih je ta sklad zagotovil zelo potrebno podporo v izrednih razmerah Belgiji, Grčiji, Italiji in Malti.

Države članice morajo zagotoviti, da v preostalih dveh letih delovanja Evropskega sklada za begunce (2008–2013) v celoti izkoristijo možnosti, ki jih ta sklad nudi. Prvi korak pri tem je izpolnjevanje vseh formalnih zahtev, da bodo lahko izplačana vsa sredstva. Zlasti pomembno je, da države članice sredstva tega sklada uporabijo za financiranje naložb, ki njihovim azilnim sistemom prinašajo dolgoročne koristi. Namen sklada ni zgolj dopolnjevanje nacionalnih proračunskih sredstev na področju azila. Zato je Komisija države članice nedavno pozvala k bolj strateški uporabi Evropskega sklada za begunce v letih 2012 in 2013.

Poleg tega naj bi učinkovito izvajanje azilnega zakonodajnega svežnja v povezavi z inovativnimi projekti praktičnega sodelovanja znižalo stroške azilnih postopkov. Azil je področje politike, na katerem naložbe prinašajo dolgoročne prihranke, tako finančne kot socialne. Zato bi bilo treba Evropski sklad za begunce uporabljati zlasti za podporo prenosu in izvajanju zakonodaje druge faze skupnega evropskega azilnega sistema.

2.2. Prilagodljivejši, celovitejši in bolj usmerjen sklad za azil in migracije za obdobje 2014–2020

Od leta 2014 bo državam članicam na voljo nov sklad za azil in migracije[2]. Predlog Komisije z dne 15. novembra 2011 vsebuje več pomembnih razvojnih izboljšav, ki bodo prispevale k doseganju ciljev politike EU in ustvarjanju višje dodane vrednosti za EU.

Pomembna novost je temeljni dialog na področju notranje politike z vsako državo članico glede njene uporabe novega sklada, ki naj bi potekal pred večletnim načrtovanjem programov. V tem dialogu bi se opredelili cilji, za katere si na tem področju politike prizadevajo države članice, ter posebni cilji, ki jih je treba doseči z uporabo sredstev sklada. S tem bo povezano letno poročanje držav članic o izvajanju sklada.

Hkrati bo novi sklad bolj prilagodljiv. Odobritve v neposredni pristojnosti Komisije se bodo obravnavale kot enoten okvir sredstev, ki se lahko porabijo ob določenem razvoju politike ali pojavu razmer v državah članicah ali tretjih državah. Novi sklad bo tudi bolje zagotovil, da gredo sredstva tja, kjer so najbolj potrebna. Merila, po katerih bodo države članice lahko uporabile dodelitve, bodo bolj ciljno usmerjena in naj bi zagotovila solidarnost z državami članicami, ki so izpostavljene posebnim pritiskom, ali tistimi, pri katerih je potreba po nadaljnjem razvoju zmogljivosti največja. Novi sklad bo lahko upošteval pomembna nihanja v številu prosilcev za azil v državah članicah, vključno z osebami, premeščenimi v skladu z dublinskim sistemom, in dodelil dodatna sredstva državam članicam, pri katerih bi se ob vmesnem pregleda izkazala potreba po tem. Za zmanjšanje s tem povezanega upravnega bremena je predviden racionaliziran sistem upravljanja.

Sklad predlaga finančno spodbudo državam članicam, podobno tisti, ki se trenutno uporablja za preselitev posebnih kategorij beguncev (ranljive skupine in osebe, ki prihajajo v okviru regionalnih programov zaščite), da se zagotovi nadomestilo tistim državam članicam, ki se strinjajo s premestitvijo upravičencev do mednarodne zaščite iz druge države članice.

Da bi učinkoviteje izrabili pristojnosti in strokovno znanje agencij Unije, dejavnih na področju notranjih zadev, predlog predvideva tudi uporabo možnosti, ki jo daje finančna uredba, da se agencijam v okviru sredstev, ki so na voljo v skladu, zaupa izvajanje posebnih nalog, ki so v skladu z njihovimi nalogami in delovnimi programi. To ne vpliva na predvideno zmanjšanje skupnega števila zaposlenih.

2.3. Uporaba dopolnjevanja med finančnimi instrumenti za doseganje največjega možnega učinka

Finančna solidarnost na področju azila ima lahko neposredne in posredne koristi tudi od drugih finančnih instrumentov EU. Tako na primer Evropski socialni sklad zagotavlja podporo programom poklicnega usposabljanja, ki lahko prosilcem za azil in upravičencem do mednarodne zaščite pomagajo pri dostopu na trg dela ali izboljšanju njihovih znanj in spretnosti. Drugi strukturni skladi, predvsem Evropski sklad za regionalni razvoj, se prav tako lahko uporabijo za pomoč upravičenim regijam v državah članicah; podprejo lahko denimo gradnjo infrastrukture, kot so azilni domovi. Države članice bi zato morale razmisliti o usklajeni in celoviti uporabi drugih finančnih instrumentov EU. To zahteva strateško načrtovanje programov in tesno usklajevanje med posameznimi ministrstvi.

---

[2] Predlog za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi sklada za azil in migracije, COM(2011) 751.

Glavni ukrepi

- Države članice na **najboljši možen način uporabijo programe v okviru Evropskega sklada za begunce za leta 2011, 2012 in 2013**, vključno z izrednimi ukrepi. Načrtovanje programov v letu 2013 mora biti bolj strateško uporabljeno, na primer za podporo prenosu in izvajanju zakonodaje, sprejete v okviru azilnega svežnja iz leta 2012.

- Sozakonodajalca se hitro dogovorita o **posebnih instrumentih večletnega finančnega okvira** v podporo azilni politiki, ki jih je Komisija predstavila 15. novembra 2011.

- Države članice zagotovijo usklajevanje in **dopolnjevanje** z **drugimi finančnimi instrumenti EU,** da okrepijo svoje zmogljivosti za upravljanje azilnih tokov.

3. OBRAVNAVA VPRAŠANJA DODELITVE ODGOVORNOSTI

3.1. Potrebna je reforma dublinske uredbe

V središču skupnega evropskega azilnega sistema ostaja cilj dublinske uredbe, da se odgovornost za vsakega prosilca za azil dodeli določeni državi članici. Mehanizem za določitev odgovornosti za prošnje za azil ostaja potreben, da se zagotovi pravica do učinkovitega dostopa do postopkov za določanje statusa beguncev, ne da bi bila pri tem ogrožena cilja hitre obravnave prošenj za azil ter preprečitve zlorabe s strani oseb, ki vložijo prošnje v različnih državah članicah.

Pri načelih dublinske uredbe, ki jih želi Komisija v svojem predlogu iz leta 2008 za revizijo uredbe ohraniti, ne gre zgolj za vračanje prosilcev za azil v državo prvega vstopa. Več določb je namenjenih omilitvi tega merila. V nekaterih primerih bi lahko osebe, premeščene v skladu z dublinskim sistemom, povzročile preobremenitev zmogljivosti države članice, ki je že tako ali tako pod pritiskom, kar bi lahko škodilo ne samo zadevni državi članici, temveč tudi pravicam prosilcev.

Skozi čas je sodna praksa izpostavila temeljna vprašanja o tem, kako učinkovito upravljati dublinski sistem v vseh okoliščinah in zagotoviti, da ukrepi, sprejeti v zvezi z uporabo dublinske uredbe, v celoti spoštujejo temeljne pravice; omeniti gre zlasti sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice v zadevi M.S.S proti Belgiji in Grčiji iz leta 2011[3]. V nekaj mesecih bo tudi Sodišče EU dalo nadaljnje usmeritve, ki jih bo treba upoštevati pri razvoju in izvajanju skupnega evropskega azilnega sistema.

Za zagotovitev celovitosti dublinskega sistema je treba izboljšati njegovo učinkovitost in raven zaščite za prosilce. V pogajanjih o predlogu Komisije iz leta 2008 se je pokazala potreba po okrepitvi zaupanja v dublinski sistem. Ena od rešitev bi lahko bili izboljšani ukrepi spremljanja in reševanja problemov, da se posreduje že v začetnih fazah z vrednotenjem in sistemi zgodnjega opozarjanja. Temu bi bilo zdaj treba dati prednost v zadnji fazi pogajanj, da se uresniči cilj za leto 2012 (glej točko 4.2. v nadaljevanju).

[3] Prošnja št. 30696/09 z dne 21. januarja 2011.

Ker je dobro delujoč dublinski sistem bistven za skupni evropski azilni sistem, bi bilo treba načela in delovanje dublinskega sistema redno pregledovati, ko se vzpostavljajo drugi elementi skupnega evropskega azilnega sistema in orodja solidarnosti EU. Opraviti bi bilo treba celovit „pregled ustreznosti“, in sicer z izvedbo pregleda na podlagi dokazov, ki bi zajemal pravne, gospodarske in socialne učinke dublinskega sistema, vključno z učinki na temeljne pravice.

3.2. Nadaljnji razvoj premestitve upravičencev do mednarodne zaščite

Pri premestitvi gre za premeščanje upravičencev do mednarodne zaščite ali prosilcev za mednarodno zaščito iz ene države članice v drugo, pri čemer država članica, ki te osebe sprejme, prevzame odgovornost za obravnavo prošenj ali za ukrepe vključevanja.

Zamisel o premestitvi prosilcev za mednarodno zaščito, preden se ocenijo njihove potrebe glede zaščite, je sporna. Za nekatere zainteresirane strani je to koristen ali celo potreben ukrep, nekatere države članice celo zagovarjajo premestitev nezakonitih migrantov, medtem ko druge taki zamisli nasprotujejo. Ostaja pa precej vprašanj v zvezi s tem ukrepom, kot denimo, kakšna je njegova povezanost z dublinskim sistemom, uporabnost v praksi, stroškovna učinkovitost v primerjavi z drugimi oblikami solidarnosti in učinek na same prosilce. Po mnenju Komisije predlog mehanizma EU za premestitev prosilcev za mednarodno zaščito v tem trenutku ne bi prinesel koristi. Vseeno pa je Komisija možnost, da EU sofinancira take dejavnosti, predvidela v predlogu o skladu za azil in migracije, ki utrjuje in nadalje razvija že obstoječe možnosti v okviru Evropskega sklada za begunce. S tem bo „oranje ledine“ lažje za tiste države članice, ki bi se bile pripravljene vključiti v prostovoljne projekte, v katerih bi usklajevalno vlogo prevzel urad EASO. Tako sofinanciranje bi lahko bilo koristno tudi v primeru izrednih razmer.

Po drugi strani obstaja soglasje, da je premestitev upravičencev do mednarodne zaščite lahko koristna in primerna. Junija 2009 je Komisija predlagala pilotni projekt na ravni EU, imenovan EUREMA (EU Relocation Malta Project; projekt v zvezi s premestitvijo beguncev z Malte v druge države znotraj EU), ki ga je sofinanciral Evropski sklad za begunce. V okviru projekta, ki se je končal poleti 2011, je bilo premeščenih 227 upravičencev do mednarodne zaščite z Malte v šest drugih držav članic.

Šlo je za pomembno izkušnjo za vse udeležene strani. Med izvajanjem projekta so države članice pokazale ustvarjalnost pri iskanju rešitev za številna pravna in praktična vprašanja, na primer v zvezi z dodelitvijo ustreznega statusa ali ukrepi za učinkovito vključevanje. Te rešitve bi lahko uradu EASO pomagale pri pripravi podpornih dejavnosti za premestitev (operativni pripravljalni ukrepi, ozaveščanje, usklajevanje izvajanja itd.), kot to določa njegova pravna podlaga. Uspeh projekta je vodil v začetek druge faze projekta z donatorsko konferenco 12. maja 2011, katere pobudnica je bila Komisija. Čeprav je bilo obljubljenih več mest kot za prvo fazo – skupaj skoraj 340 –, številka ostaja nizka. Komisija države članice poziva, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, pri zagotavljanju nadaljnjih mest, zlasti zaradi števila novo prispelih prosilcev za azil na Malto poleti 2011.

Komisija je odločno podprla premestitev, s tem ko je dala pobudo za pilotni projekt in ga vodila. Ob upoštevanju izkušenj iz obeh faz projekta in prihodnje podpore urada EASO dejavnostim premestitve bo Komisija predlagala trajen sistem na prostovoljni osnovi, v zvezi s katerim bo izvedena nadaljnja ocena učinka. Tak sistem bi državam članicam omogočil, da zaprosijo za pomoč prek premestitve, tudi v primeru izrednih razmer.

Nedavno je bila sprejeta tudi spremenjena direktiva[4] o pravicah rezidentov za daljši čas, ki priznanim upravičencem do mednarodne zaščite podeljuje nekatere pravice, enako obravnavo in pravico do selitve v drugo državo članico po petih letih prebivanja. To samo po sebi ni solidarnosten ukrep, lahko pa pomaga pri lajšanju pritiska na nekatere države članice, če se več priznanih upravičencev odloči za selitev v drugo državo članico pod določenimi pogoji.

3.3. Proučitev izvedljivosti skupne obravnave prošenj na ozemlju Unije

Vprašanje skupne obravnave prošenj za azil na ozemlju Unije se je prvič postavilo v haaškem programu. Stockholmski program poziva Komisijo, naj zaključi študijo o izvedljivosti ter pravnih in praktičnih posledicah skupne obravnave prošenj za azil.

Razjasniti je treba številne vidike skupne obravnave. Osnovna vprašanja vključujejo oceno, v katerih primerih bi skupna obravnava lahko bila koristna. Med pravna in upravna vprašanja, potrebna razmisleka, sodijo združljivost s pravom EU, pravna podlaga v Pogodbah, učinkovitost pravnih sredstev, status oseb, za katere bi se uporabljala skupna obravnava, dodelitev pristojnosti za odločanje, povezava na prenos zaščite in/ali vzajemno priznavanje odločitev o azilu ter uskladitev z dublinskim sistemom. Med finančnimi vprašanji gre izpostaviti stroške skupne obravnave v primerjavi z izključno nacionalnim postopkom in finančne mehanizme. Praktična vprašanja zajemajo med drugim lokacijo, na kateri bi skupna obravnava potekala, in možnost uporabe dela na daljavo. Skupna obravnava bi seveda morala v celoti upoštevati pravice prosilcev.

Skupna obravnava na ozemlju Unije bi lahko postala koristno orodje solidarnosti. Državam članicam pod pritiskom bi lahko pomagala pri zmanjševanju zaostankov pri obravnavi primerov in bi torej dopolnjevala dublinski sistem. Bila bi lahko način za razširjanje dobre prakse in izmenjavo metod dela, vse z namenom uskladitve azilnih sistemov na podlagi večjega zaupanja v azilne sisteme drugih držav članic. Zaradi nihanja števila prosilcev za azil so lahko nekatere države članice v določenih obdobjih izpostavljene razmeroma majhnim pritiskom, zato bi lahko imele proste kadrovske zmogljivosti in pomagale drugim državam članicam. Vredno je proučiti, ali bi si države članice glede na razpoložljive zmogljivosti lahko „posojale“ ali delile osebje, po možnosti v povezavi s postopki za napotitev uradnikov, ki jih bo razvil urad EASO.

Komisija bo izvedla študijo, ki bo temeljito proučila ta vprašanja. Izsledki študije bi lahko bili na voljo ob koncu leta 2012.

3.4. Zagotavljanje ustrezne dodelitve odgovornosti v izrednih okoliščinah

Poleg elementa „izrednih razmer“ v prihodnjem trajnem sistemu za premestitev bo Komisija v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb vedno razmislila tudi o uporabi mehanizma iz direktive o začasni zaščiti, kadar bodo izpolnjeni pogoji. Ta direktiva je koristno orodje v izrednih razmerah. Upravičencem zagotavlja ustrezen status, hkrati pa razbremenjuje azilni sistem in ustvarja strukturiran, a prostovoljen mehanizem za premestitev upravičencev med državami članicami. Pri tem so merila za uporabo tega mehanizma strogo opredeljena: uporaba je možna samo v primeru množičnega prihoda ali neizbežnega množičnega prihoda razseljenih oseb iz tretjih držav, ki se ne morejo vrniti v svojo matično državo na varen in

[4] Direktiva 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES [o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas], da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite.

trajen način, zlasti če obstaja tveganje, da azilni sistem ne bo zmožen obdelati prihoda brez neželenih učinkov na njegovo uspešno delovanje. Množičen prihod je prihod velikega števila razseljenih oseb v Unijo, ki prihajajo iz določene države ali geografskega območja, če je bil njihov prihod v Unijo spontan ali s pomočjo, na primer, evakuacijskega programa. Unija se z razmerami množičnega prihoda razseljenih oseb ni srečala od krize z begunci s Kosova leta 1999. Ob dogodkih v južnem Sredozemlju leta 2011 ni prišlo do prihoda razseljenih oseb v EU v primerljivem obsegu.

Zaradi številčnosti prosilcev za azil in nezakonitih migrantov, ki prihajajo v EU prek južne zunanje meje, so pogosto potrebni ukrepi iskanja in reševanja. Države članice so dolžne spoštovati obveznosti na podlagi mednarodnega prava, da pomagajo vsem osebam, ki se znajdejo v stiski na morju, in da zagotovijo izkrcanje na varnem kraju, kolikor hitro je to mogoče. V celoti je treba spoštovati načelo nevračanja. Te obveznosti se nanašajo tudi na tretje države odhoda. Komisija države članice spodbuja, da zagotovijo čim tesnejše medsebojno sodelovanje in usklajevanje za izpolnitev svojih obveznosti. Medtem ko so to absolutne obveznosti, saj gre za življenje in zdravje oseb, pa ni mogoče zanikati, da bi brez ukrepov na ravni EU veliko število prispelih resno obremenilo sprejemne zmogljivosti in odgovornosti držav članic, tudi glede vračanja. Pozitiven učinek ukrepov, denimo premestitve (kot je opisano v prejšnjem odstavku), bi bilo zato treba upoštevati kot sredstvo za obvladovanje pritiska, do katerega lahko pride zaradi izkrcanja rešenih oseb, ki zaprosijo za mednarodno zaščito in zanjo izpolnjujejo pogoje.

Glavni ukrepi

- Sozakonodajalca **pospešita pogajanja** o reformi **dublinske uredbe** za izpolnitev roka, ki je leto 2012.
- Komisija leta 2014 izvede „**pregled ustreznosti**“ dublinske uredbe.
- Države članice povečajo svoje zaveze glede razširitve **pilotnega projekta premestitve za Malto**, kot je bilo poudarjeno na ministrski konferenci 12. maja 2011.
- Komisija leta 2012 predlaga **trajen sistem premestitve na prostovoljni osnovi** za upravičence do mednarodne zaščite, v zvezi s katerim bo izvedena nadaljnja ocena učinka.
- Urad EASO **sodeluje pri podpori in olajšanju premestitve** v skladu z uredbo o uradu **EASO**, na podlagi izkušenj iz projekta EUREMA.
- Komisija v skladu s pozivom iz stockholmskega programa da narediti **študijo** o izvedljivosti ter pravnih in praktičnih posledicah **skupne obravnave** prošenj za azil; izsledki se pričakujejo pred koncem leta 2012.
- EU uporabi direktivo o **začasni zaščiti**, kadar bodo merila in okoliščine to dopuščali.

4. MEDSEBOJNO ZAUPANJE V SREDIŠČU PRENOVLJENEGA SISTEMA UPRAVLJANJA

4.1. Izkušnje z Grčijo: dopolnitev postopka za ugotavljanje kršitev

Komisija je večkrat poudarila, da zaradi nejasnih standardov obstoječega pravnega reda na področju azila prihaja do neenakomernega izvajanja in težav pri spremljanju. Spremenjeni instrumenti skupnega evropskega azilnega sistema, ki jih predlaga Komisija, naj bi pomembno izboljšali jasnost in natančnost ter Komisiji omogočili boljši nadzor uporabe prava EU.

Hkrati morajo tradicionalne instrumente za nadzor uporabe pravnega reda (kot so postopek za ugotavljanje kršitev in redna vrednotenja pravnih instrumentov) dopolniti dodatni, po možnosti preventivni ukrepi, da se zagotovi nenehno dobro delovanje in trdnost azilnih sistemov vseh držav članic na podlagi ustrezne ravni medsebojnega zaupanja. Medtem ko glavna odgovornost ostaja pri državah članicah, pa je potreben bolj celosten odziv, zlasti ker ima Unija obvezo ne samo do svojih držav članic, temveč tudi do prosilcev za azil. Dogodki v Grčiji so bili pomembna izkušnja v tem pogledu, saj je Unija zagotovila celovit odziv na pomanjkljivo delujoč grški azilni sistem, pri katerem se je sicer že pokazalo določeno izboljšanje, vendar je treba storiti še veliko več.

Ker naj Grčija domnevno ne bi pravilno izvajala zakonodaje EU na področju azila in ker naj bi bili nekateri vidiki njenega azilnega sistema zelo šibki, med njimi nečloveški pogoji v centrih za pridržanje, je Komisija leta 2009 proti Grčiji začela postopek za ugotavljanje kršitev. Vendar je Komisija priznala, da je za izboljšanje položaja – gre tudi za humanitarni vidik azila – Grčiji treba zagotoviti različne oblike pomoči.

Tako je hkrati s postopkom za ugotavljanje kršitev potekal tudi dialog Komisije z grškimi organi. Komisija je Grčiji pomagala pri pripravi nacionalnega akcijskega načrta na področju azila in upravljanja migracij. Usklajevala je pomoč strokovnjakov iz drugih držav članic. Zagotovila je tudi nujna finančna sredstva v okviru Evropskega sklada za begunce, ki so jih dopolnjevali drugi viri finančne pomoči EU. Na podlagi prošnje Grčije aprila 2011 je urad EASO skupaj z grškimi organi pripravil dveletni operativni načrt za napotitev podpornih skupin za azil, ki so že začele delo na terenu.

Skupaj s spremembami, ki jih je izvedla grška vlada predvsem s sprejetjem novih zakonov, je v zvezi z akcijskim načrtom mogoče ugotoviti razvoj v pozitivno smer. Opažata se zlasti višja stopnja priznanih azilov (z manj kot 1 % na 12,35 %) in boljša kakovost postopka odločanja. Čeprav je potreben dodaten napredek in na nekaterih področjih, kot so centri za pridržanje ter dostop do nekaterih pravic, ostajajo resni pomisleki, je Grčija primer, kako država članica ostane odgovorna za ureditev razmer v lastni državi, vendar se ji pri tem nudita finančna in praktična pomoč.

V določenem trenutku mora spremljanje preseči strogo vprašanje uporabe pravnega reda, saj bi kopičenje problemov z zmogljivostmi in vprašljivih upravljavskih odločitev sčasoma lahko vodilo tudi do resnih kršitev temeljnih pravic in destabilizacije skupnega evropskega azilnega sistema, vključno z dublinskim sistemom.

4.2. Okrepitev trdnosti dublinskega sistema

Komisija, Evropski parlament in države članice so nedavno razpravljali, kako zagotoviti ustrezno delovanje azilnih sistemov vseh držav članic ter kako prepoznati in obravnavati

nastajajoče probleme, preden ti pripeljejo v krizo in postopke za ugotavljanje kršitev. Zamisel o vzpostavitvi mehanizma za vrednotenje in zgodnje opozarjanje se zdi prava pot naprej.

Tak sistem bi lahko imel dve funkciji: prvič, neprekinjeno spremljanje vseh držav članic, da se zagotovi stalna pripravljenost; drugič, strukturirano nadaljnje ukrepanje za obravnavo pomanjkljivosti, preden te prerastejo v resnično krizo.

V praksi bi postopek vrednotenja in zgodnjega opozarjanja lahko zajemal različne vidike upravljanja azilnega sistema posameznih držav članic, vključno na primer geografsko in proračunsko organizacijo azilnega sistema, učinek premestitev oseb v skladu z dublinskim sistemom, ustrezno uporabo orodij solidarnosti EU, sodelovanje v solidarnostnih pobudah EU itd. Poročila in priporočila, oblikovana na podlagi ocene, bi zagotavljala zgodnja opozorila o morebitnih problemih. Uporabila bi se lahko tudi za boljše usklajevanje solidarnostnih ukrepov za države članice, vključno z boljšim načrtovanjem programov v okviru skladov EU in prednostnih nalog urada EASO v zvezi z dejavnostmi praktičnega sodelovanja. Za zagotovitev učinkovitosti tega procesa bi bilo treba najti prave načine in postopkovne ureditve.

Predvideti je treba posebne nadaljnje ukrepe, da se zagotovi ustrezno spremljanje rezultatov ocene. Načrt bi lahko vključeval zahteve za usklajene solidarnostne ukrepe v podporo ukrepom, ki jih potrebuje zadevna država članica. Po mnenju Komisije bi tak proces lahko bistveno izboljšal medsebojno zaupanje med državami članicami in organizacijami civilne družbe, ki so pogosto kritične do dublinskega sistema.

4.3. Krepitev medsebojnega zaupanja na drugih področjih upravljanja migracij

Medsebojno zaupanje je bistvenega pomena za dobro sodelovanje na področju azila. Boljše zaupanje bo pomenilo večjo solidarnost, zato je okrepitev zaupanja tako pomembna. Čeprav so cilji posameznih politik, povezanih z migracijami, različni, lahko boljše upravljanje migracij v obliki boljšega upravljanja meja in vizumske politike pozitivno vpliva tudi na medsebojno zaupanje med državami članicami pri vprašanjih azila.

Komisija je 16. septembra 2011 predlagala več sprememb schengenskega upravljanja, namenjenih zaščiti svobode gibanja z okrepitvijo medsebojnega zaupanja med državami članicami. S spremembo schengenskega ocenjevalnega mehanizma naj bi se izboljšalo skupno upravljanje schengenskega območja. Predlogi naj bi z boljšim zagotavljanjem ustrezne uporabe schengenskega pravnega reda okrepili zaupanje v zmožnost Unije, da probleme v zvezi z nadzorom meja rešuje na skupen in solidaren način, državam članicam pa olajšali sodelovanje v solidarnostnih pobudah na področju azila.

Glede vizumske politike lahko k učinkovitosti azilnih sistemov držav članic prispeva tudi ena od sprememb vizumske uredbe[5], ki jo je Komisija predlagala 24. maja 2011. Uvedba zaščitne klavzule za vizume kot ukrep v skrajnem primeru bi omogočila začasno prekinitev odprave vizumske obveznosti za državljane tretje države, če obstajajo dokazi, da je zaradi odprave prišlo med drugim do zlorabe azilnega sistema.

S tem mehanizmom bi Unija zlasti lahko ohranila ravnovesje med boljšim upravljanjem gibanja državljanov tretjih držav in zagotavljanjem, da brezvizumsko potovanje ne vodi do nepravilnosti ali zlorabe. Zato bo Unija na eni strani ob vizumski liberalizaciji še naprej

[5] COM(2011) 290.

zagotavljala zaščitne ukrepi za države članice, pri čemer bo upoštevala izkušnje, denimo s t. i. mehanizmom za spremljanje liberalizacije po odpravi vizumske obveznosti, ki je bil vzpostavljen za zagotavljanje nemotenega delovanja režima potovanj brez vizuma z državami Zahodnega Balkana. Na drugi strani bo tudi uvedla načine za zagotavljanje rešitev za države članice, ki se soočajo s posebnimi azilnimi tokovi iz tretjih držav. Mehanizem za spremljanje liberalizacije po odpravi vizumske obveznosti je Komisiji omogočil, da pridobi potrebne informacije in predlaga ukrepe za preprečevanje nadaljnjih prihodov nezakonitih priseljencev, ki zlorabljajo režim potovanj brez vizumov.

Glavni ukrepi

- EU uresniči cilj za dokončanje **azilnega sveženja**, ki je leto **2012**.
- Države članice **izvajajo pravo EU**, Komisija pa izvajanje redno ocenjuje in vodi postopke za ugotavljanje kršitev.
- Grčija dejavno nadaljuje **izvajanje svojega akcijskega načrta**, da uresniči vse zastavljene roke iz načrta, pri čemer v celoti uporabi razpoložljive solidarnostne ukrepe.
- Sozakonodajalca dokončata pogajanja o **dublinski uredbi**, ki vključuje okrepljene določbe v podporo **medsebojnemu zaupanju** med državami članicami in sistem zgodnjega opozarjanja za **pravočasno ugotavljanje problemov**.
- Sozakonodajalca odobrita **schengenski sveženj** z dne 16. septembra 2011, namenjen izboljšanju upravljanja meja.
- Sozakonodajalca odobrita **spremembo vizumske uredbe**, ki jo je Komisija predlagala 24. maja 2011.

SKLEPNE UGOTOVITVE

Unija in njene države članice imajo na voljo razvijajočo se in prožno zbirko solidarnostnih ukrepov. Ti ukrepi se lahko uporabijo skupaj ali ločeno. V skladu s predlogi iz tega sporočila je nekatere mogoče izboljšati in razviti nove.

K utrditvi solidarnosti znotraj EU na področju azila lahko prispevajo tudi drugi vidiki upravljanja migracij. EU mora voditi učinkovito politiko vračanja, da se zaščiti verodostojnost in celovitost azilnih sistemov. To vprašanje bo Komisija obravnavala v ločenem sporočilu leta 2013. Prizadevanja za boljšo usklajenost politik na področju zakonitih migracij lahko prav tako podprejo solidarnost, zlasti za zagotovitev, da na politiko azila, vključno z njenimi vidiki solidarnosti, ne vplivajo posledice neučinkovitega upravljanja zakonitih migracij.

Sodelovanje s tretjimi državami, zlasti državami izvora in tranzita beguncev, lahko, če ga ustrezno vodi EU kot celota, tudi pomaga pri upravljanju ali preprečevanju azilnih tokov. Tako sodelovanje bi moralo vključevati na primer pomoč pri izboljšanju zaščitenega območja v drugih regijah po svetu ali zagotavljanje večjega števila mest za preselitev znotraj EU. S takšnim sodelovanjem se lahko tudi izkazuje solidarnost s tretjimi državami, ki so pogosto pod še večjim pritiskom azila kot EU, kar je nedavno pokazala migracijska kriza v zvezi z

dogodki v južnem Sredozemlju in kot je bilo izpostavljeno v sporočilu o globalnem pristopu k vprašanju migracij in azila[6].

Poleg tega Komisija vedno ohrani možnost, da poda predloge na podlagi člena 78(3) PDEU v primeru izrednih razmer, ki jih zaznamuje nenaden prihod državljanov tretjih držav, za sprejetje začasnih ukrepov v korist zadevnih držav članic, če razpoložljivi instrumenti ne zagotavljajo potrebnih možnosti in pravne podlage.

Uspeh solidarnostnih ukrepov Unije je odvisen od vključenosti in sodelovanja vseh zainteresiranih strani. Unija mora redno nadaljevati razpravo o solidarnosti na področju azila, tudi na visoki politični ravni, da bi izboljšala in preverjala zbirko solidarnostnih ukrepov na področju azila. Komisija bo o doseženem napredku poročala v naslednjih letnih poročilih o spremljanju izvajanja Evropskega pakta o priseljevanju in azilu.

[6] COM(2011) 743.

PRILOGA

Statistika o azilu

Med letoma 1998 (prvo leto, za katero so na voljo podatki na ravni EU) in 2010 se je skupno število prošenj za azil v EU-27 spreminjalo, kot prikazuje spodnji graf. Število prošenj za azil se je v prvi polovici leta 2011 v primerjavi s prvo polovico leta 2010 povečalo za 14 % (pri tem še niso na voljo vsi podatki za Grčijo in Luksemburg).

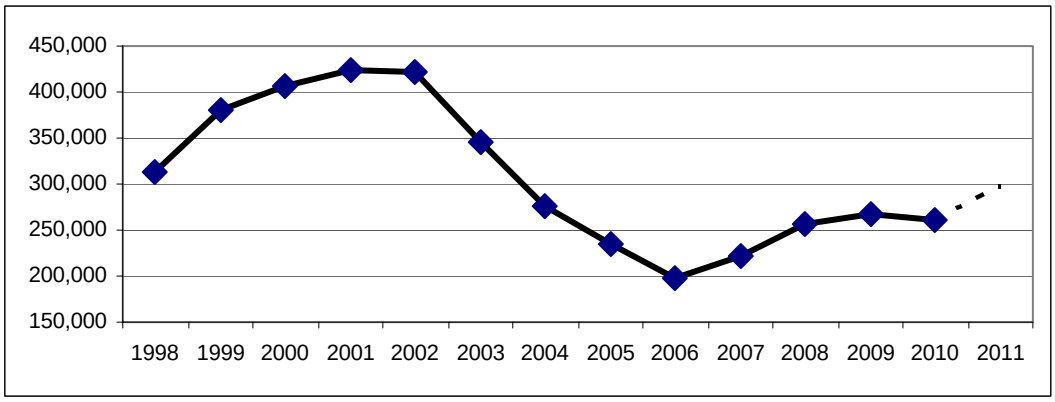

Vir : Eurostat.

Prošnje za azil v prvi polovici leta 2011 v primerjavi s prvo polovico leta 2010

	Prva polovica leta 2010	Celo leto 2010	**Prva polovica leta 2011***	**Sprememba med prvo polovico leta 2011* in 2010**	Januar 2011	Februar 2011	Marec 2011	April 2011	Maj 2011	Junij 2011
BE	**11 445**	26 550	**14 790**	**+29 %**	2 335	2 365	2 825	2 525	2 420	2 320
BG	**500**	1 030	**465**	**-7 %**	115	90	70	65	60	65
CZ	**465**	785	**370**	**-20 %**	65	55	70	60	75	45
DK	**2 310**	5 105	**1 830**	**-21 %**	365	290	325	290	290	270
DE	**18 455**	48 595	**22 890**	**+24 %**	4 245	3 735	4 075	3 365	3 875	3 595
EE	**20**	35	**35**	**+75 %**	5	5	5	5	10	5
IE	**1 025**	1 940	**685**	**-33 %**	135	125	125	85	100	115
EL	**4 705**	10 275	***3 800****	***+3 %****	605	920	1 005	455	815	:
ES	**1 210**	2 745	**1 950**	**+61 %**	240	335	365	430	365	215
FR	**25 925**	52 725	**28 835**	**+11 %**	4 400	4 640	5 295	5 125	5 010	4 365
IT	**5 370**	10 060	**10 865**	**+102 %**	590	1 625	1 775	1 460	3 305	2 110
CY	**1 235**	2 870	**895**	**-28 %**	185	145	125	125	165	150
LV	**25**	60	**110**	**+340 %**	5	20	5	15	40	25
LT	**195**	505	**185**	**-5 %**	35	35	35	20	30	30
LU	**295**	780	***770****	***+208 %****	115	145	230	145	135	:
HU	**1 405**	2 095	**775**	**-45 %**	115	90	135	165	110	160
MT	**60**	170	**1 650**	**+2 650 %**	10	15	30	1 130	365	100
NL	**7 280**	15 110	**7 105**	**-2 %**	1 255	1 090	1 155	1 095	1 295	1 215
AT	**5 065**	11 060	**5 830**	**+15 %**	885	910	970	980	1 000	1 085
PL	**2 920**	6 535	**2 865**	**-2 %**	365	450	520	430	550	550
PT	**80**	160	**95**	**+19 %**	10	20	15	15	20	15
RO	**475**	880	**560**	**+18 %**	50	85	125	95	95	110
SI	**90**	250	**205**	**+128 %**	35	35	30	15	35	55
SK	**295**	540	**205**	**-31 %**	35	45	30	20	35	40
FI	**2 025**	3 665	**1 315**	**-35 %**	240	210	240	195	210	220

SE	**14110**	31940	**12620**	**-11%**	1970	1965	2310	2040	2375	1960
UK	**11875**	23740	**12690**	**+7%**	2140	1995	2230	2020	2070	2235

***** Razen Grčije in Luksemburga. Za ti državi članici so absolutne vrednosti za prvo polovico leta 2011 in primerjava izračunane za prvih pet mesecev. Podatki so bili pridobljeni 3. oktobra 2011, vir: Eurostat.

Prošnje za azil (A) in novi upravičenci do zaščite (B) za celo leto 2010

Celo leto 2010: prošnje in novi upravičenci **na 1 000 000 prebivalcev**

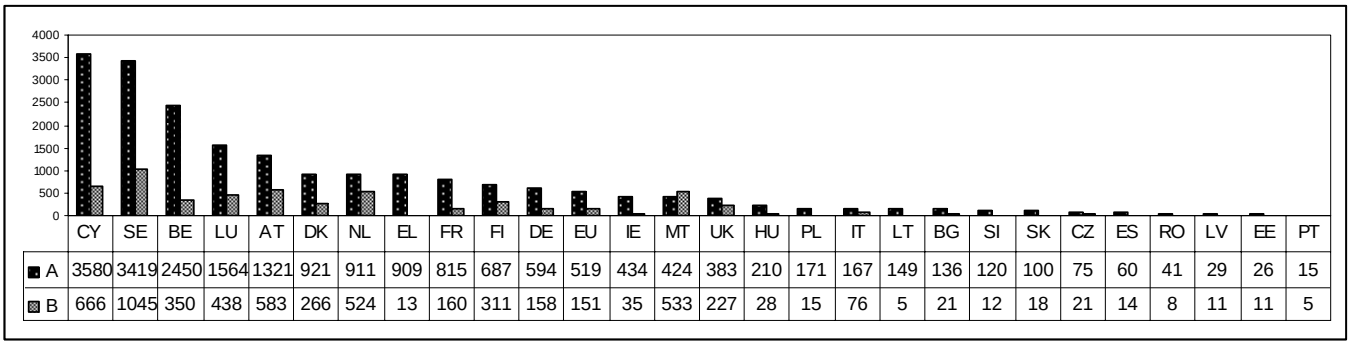

	CY	SE	BE	LU	AT	DK	NL	EL	FR	FI	DE	EU	IE	MT	UK	HU	PL	IT	LT	BG	SI	SK	CZ	ES	RO	LV	EE	PT
A	3580	3419	2450	1564	1321	921	911	909	815	687	594	519	434	424	383	210	171	167	149	136	120	100	75	60	41	29	26	15
B	666	1045	350	438	583	266	524	13	160	311	158	151	35	533	227	28	15	76	5	21	12	18	21	14	8	11	11	5

Celo leto 2010: prošnje in novi upravičenci **na 1 000 km^2 površine**

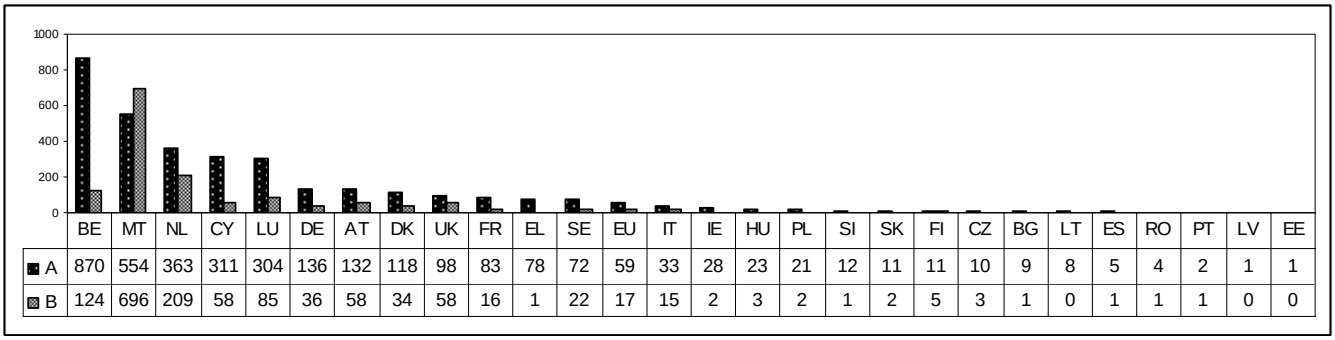

	BE	MT	NL	CY	LU	DE	AT	DK	UK	FR	EL	SE	EU	IT	IE	HU	PL	SI	SK	FI	CZ	BG	LT	ES	RO	PT	LV	EE
A	870	554	363	311	304	136	132	118	98	83	78	72	59	33	28	23	21	12	11	11	10	9	8	5	4	2	1	1
B	124	696	209	58	85	36	58	34	58	16	1	22	17	15	2	3	2	1	2	5	3	1	0	1	1	1	0	0

Celo leto 2010: prošnje in novi upravičenci **na 1 000 enot BDP**

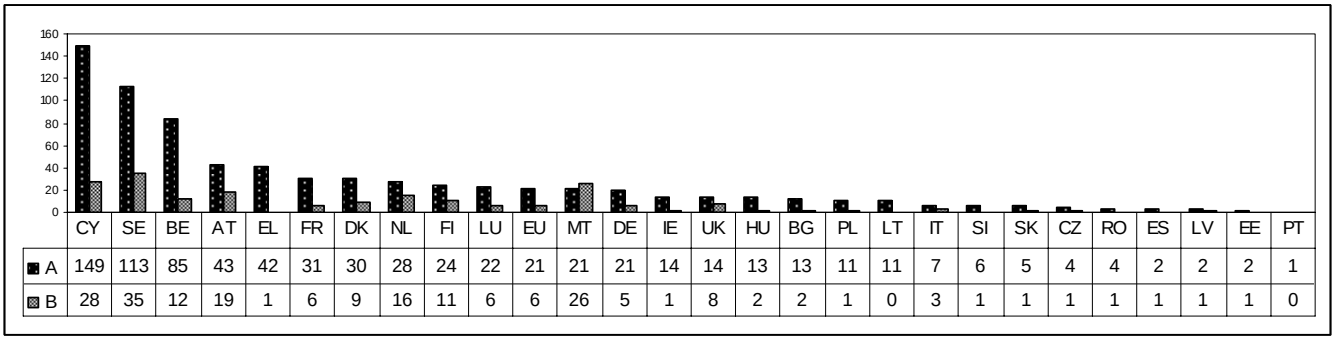

	CY	SE	BE	AT	EL	FR	DK	NL	FI	LU	EU	MT	DE	IE	UK	HU	BG	PL	LT	IT	SI	SK	CZ	RO	ES	LV	EE	PT
A	149	113	85	43	42	31	30	28	24	22	21	21	21	14	14	13	13	11	11	7	6	5	4	4	2	2	2	1
B	28	35	12	19	1	6	9	16	11	6	6	26	5	1	8	2	2	1	0	3	1	1	1	1	1	1	1	0

Prebivalstvo: na dan 1. januarja 2010. Površina: zadnji razpoložljivi podatki (za leto 2010 ali prej za nekatere države članice). BDP: standard kupne moči (umetna denarna enota, ki izloči učinek razlik v ravni cen med državami članicami[7]) za celo leto 2010. Podatki so bili pridobljeni 3. oktobra 2011, vir: Eurostat.

[7] Glej http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/purchasing_power_parities/introduction.

Primerjava med prvo polovico leta 2011 in 2010: prošnje **na 1 000 000 prebivalcev**

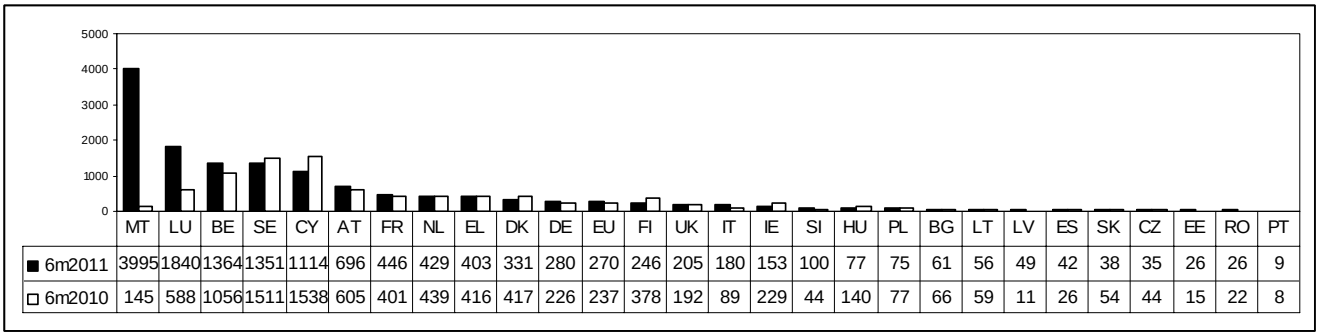

	MT	LU	BE	SE	CY	AT	FR	NL	EL	DK	DE	EU	FI	UK	IT	IE	SI	HU	PL	BG	LT	LV	ES	SK	CZ	EE	RO	PT
■ 6m2011	3995	1840	1364	1351	1114	696	446	429	403	331	280	270	246	205	180	153	100	77	75	61	56	49	42	38	35	26	26	9
□ 6m2010	145	588	1056	1511	1538	605	401	439	416	417	226	237	378	192	89	229	44	140	77	66	59	11	26	54	44	15	22	8

Primerjava med prvo polovico leta 2011 in 2010: prošnje **na 1 000 km^2 površine**

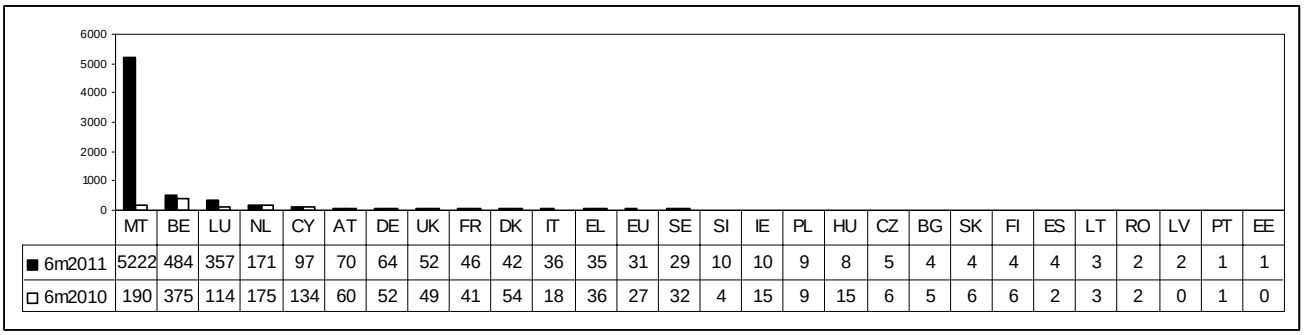

	MT	BE	LU	NL	CY	AT	DE	UK	FR	DK	IT	EL	EU	SE	SI	IE	PL	HU	CZ	BG	SK	FI	ES	LT	RO	LV	PT	EE
■ 6m2011	5222	484	357	171	97	70	64	52	46	42	36	35	31	29	10	10	9	8	5	4	4	4	4	3	2	2	1	1
□ 6m2010	190	375	114	175	134	60	52	49	41	54	18	36	27	32	4	15	9	15	6	5	6	6	2	3	2	0	1	0

Primerjava med prvo polovico leta 2011 in 2010: prošnje **na 1 000 enot BDP**

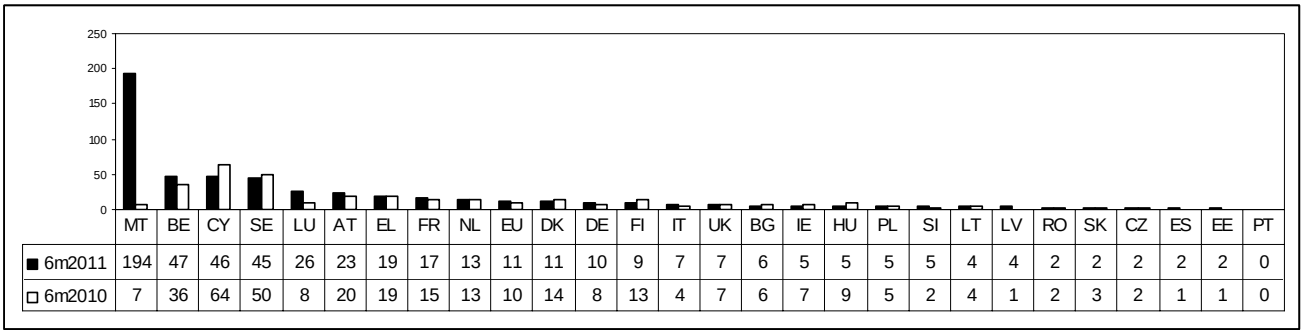

	MT	BE	CY	SE	LU	AT	EL	FR	NL	EU	DK	DE	FI	IT	UK	BG	IE	HU	PL	SI	LT	LV	RO	SK	CZ	ES	EE	PT
■ 6m2011	194	47	46	45	26	23	19	17	13	11	11	10	9	7	7	6	5	5	5	5	4	4	2	2	2	2	2	0
□ 6m2010	7	36	64	50	8	20	19	15	13	10	14	8	13	4	7	6	7	9	5	2	4	1	2	3	2	1	1	0

Prebivalstvo: na dan 1. januarja 2010. Površina: zadnji razpoložljivi podatki (za leto 2010 ali prej za nekatere države članice). BDP: standard kupne moči za celo leto 2010. Podatki za Grčijo in Luksemburg za junij 2011 niso bili na voljo, zato so bili ekstrapolirani na podlagi razpoložljivih podatkov za prvih 5 mesecev. Podatki so bili pridobljeni 3. oktobra 2011, vir: Eurostat.

Begunci iz tretjih držav, ki so jih preselile države članice med letoma 2006 in 2010

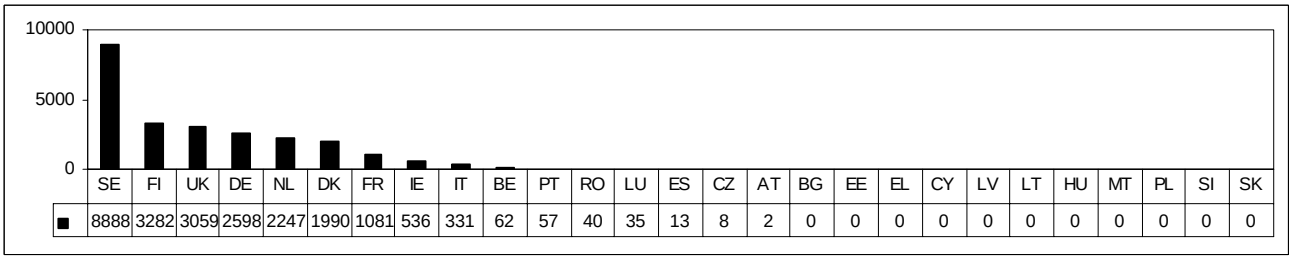

	SE	FI	UK	DE	NL	DK	FR	IE	IT	BE	PT	RO	LU	ES	CZ	AT	BG	EE	EL	CY	LV	LT	HU	MT	PL	SI	SK
■	8888	3282	3059	2598	2247	1990	1081	536	331	62	57	40	35	13	8	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Vir : Urad visokega komisarja Združenih narodov za begunce za obdobje 2006–2007, Eurostat za leto 2008 (podatki so bili pridobljeni 8. decembra 2009), razen za Združeno kraljestvo: Urad visokega komisarja Združenih narodov za begunce, Eurostat za leti 2009 in 2010 (podatki so bili pridobljeni 1. avgusta 2011).